

ANNEX 00

GENT que ho passa MASSA MALAMENT al nostre PLANETA

**“La verdad es que
nunca nos ha ido tan bien!!”**

Esto es lo que nos dicen los economistas, basados en estadísticas falseadas (el Estado es una gran máquina de falsear estadísticas y de disuadir a la gente que necesita ayuda de pedirla, con continuas e increíbles complicaciones burocráticas), y es también lo que opina mucha más gente en situación más o menos acomodada.

Les toca a l@s periodistas, y a veces a l@s cineastas, hacernos llegar lo que se oculta detrás de esta apariencia de normalidad de nuestras calles, sólo rota por algún mendigo. Familias enteras pueden estar malviviendo en el minipiso y con la minirenta de los abuelos, pero siempre encontrarán una ropa sin rotos ni manchas para que no se les note.

Hoy día se borró mucho la diferencia de aspecto según la riqueza, gracias a una moda deportiva que nos iguala a tod@s.

a) Als nostres PAÏSOS OCCIDENTALS

Veureu més dades de Catalunya i Tarragona perquè visc per aquí. A d'altres països d'Europa la situació no sempre és tan difícil, a alguns d'ells (França...), l'Estat paga el lloguer quan hi ha problemes per fer-ho... no hi ha tanta gent desprotegida...

b) ARREU el Món

a) Als nostres PAÏSOS OCCIDENTALS

- La gent que perd casa seva

La Vanguardia 7-3-2018 ('Viure' p.3)

<<La capital catalana lidera el rànding de **DESNONAMENTS: 2.519 desnonaments l'any 2017, 14.481 des del 2013 (i a tot Catalunya 74.548)**. Les execucions hipotecàries i les dificultats per fer front al pagament de lloguers cada vegada més alts, causa principal.>>

I cal tenir en compte **que és molta més la gent que deixa casa seva quan veu que no pot pagar**, encara que hagi d'anar a casa dels avis, o de vegades al carrer, **sense que consti com un desnonament sinó simplement com un final de contracte de lloguer**, o sigui que la xifra de la gent que es queda sense casa és molt més alta:

Diari de Tarragona 20-5-2014: <<**Casi 50.000 familias perdieron sus casas en 2013** debido a la crisis.>> (en España, y 8 de cada 10 eran primera vivienda).

DiariMés Tarragona 22-6-2012 p.2:

<<Creu Roja alerta que **la crisi escanya la gent gran que acull fills i néts**.>>

La Vanguardia 11-3-2020 p.5 de VIVIR:

<<**Casi 90.000 barceloneses esperan un piso público** (informe del gobierno municipal de BCN presentado el 10 de marzo 2020. 10.052 pisos vacíos detectados de un total de 825.627 (un 1.22%).>> Pero estos 90.000 no son personas sino familias, lo cual multiplica la cifra por tres.

Y además **es una cifra falseada**. Hace años que (al menos en Tarragona, probablemente también ocurre en Barcelona), cuando llamas para preguntar cómo ponerte a la lista, te dicen (de no muy buena manera) que hay demasiada gente para pocos pisos y no admiten más peticiones, con lo cual la cifra podría ser mucho mayor.

- Els 'sense-sostre' que no voldrien ser-ho

Hi ha fundacions i ONG que es dediquen a evitar que la gent hagi de dormir al carrer, però el problema és massa gran, i no arriben a solucionar-ho ni de lluny. Són milers de persones visquent en línies de metro abandonades, clavegueres en ciutats sense metre... que s'amaguen i no surten, de vegades acompanyats dels seus fills perquè no volen que se'ls treguin...

Diari de Tarragona 1-4-2012 p.7:

<<**ME QUITAN A MIS HIJOS POR SER POBRE.**

Esta pareja necesita una vivienda y un trabajo para poder recuperar la custodia. Jesús y Anabel llevan tres años parados, han vivido en una casa abandonada y han pedido limosna. Han perdido la tutela de tres hijos por no tener empleo ni ingresos.>>

Ho posem en majúscules perquè aquest cas concret ens dona **la clau de perquè moltes famílies en condicions molt precàries no s'apropen als serveis socials per demanar alguna ajuda.**

La Vanguardia 2-2-2018 ('Vivir' p.4)

<<Javi, de 64 años, sin barraca i sin dentadura: Vió ayer con desesperación cómo le retiraban todas sus pertenencias. Los cartones, el colchón... en la demolición de su barraca lo perdió todo, incluida su dentadura postiza.>>

Diari de Tarragona 26-11-2014 p.31:

<<**Més de 30.000 persones no tenen un sostre on aixoplugar-se,** on sentir-se segurs, en intimitat.>> (Es refereix a l'Estat espanyol)

Diari de Tarragona 4-1-2015 p.11:

<<**Vivir en una choza a los 22 años.** Ivan reconoce que ha entrado en casas para robar comida o electrodomésticos y poder llevarse algo a la boca. Cuando tenía tres años le diagnosticaron una minusvalía y durante seis años estuvo bajo la tutela de la Generalitat en un centro de menores. Desde que salió vive en la calle o en medio del campo.>>

- Més problemes amb l'HABITATGE:

No es pot llogar un pis si no es té un **CONTRACTE de treball FIX**, i avui dia poca gent en té. De fet tampoc es refien encara que tinguis contracte fix, amb l'actual facilitació legal dels acomiadaments. Per tant, estem en un país en que **els únics que poden llogar un pis amb facilitat són els funcionaris**, que sí que tenen prou seguretat a la feina (o també els que tenen un altre habitatge que avaluï el lloguer, o molts d'estalvis al banc...).

La gent que està de lloguer, cada 5 anys es pot trobar al carrer, ja que el llogater el pot dir que es vagi amb només 15 dies d'anticipació. O pot pujar el lloguer sense cap límit. Amb les dificultats que hi ha per trobar un altre pis, **no és estrany que sobretot les famílies vulguin comprar el pis on viuen**, encara que s'hipotequin per cinquanta anys o més.

Aleshores, **molta gent (MILERS i MILERS) ha de viure en habitatges il·legals**, sense cèdula d'habitabilitat... que sí que troben amb el boca a boca pels barris, però aleshores no es poden empadronar, amb la qual cosa **NO PODEN VOTAR, NI REBRE CAP PENSIÓ, NI TENEN DRET A LA SANITAT PÚBLICA...**

LA FALTA D'UN HABITATGE LEGAL ELS PRIVA DE LA MAJOR PART DELS SEUS DRETS CÍVICS I SOCIALS...

- La gent que perd la seva feina i té poques probabilitats de trobar-ne una altra

La Vanguardia 2-2-2018 ('Vivir' p.4):

<<El domingo pasado más de mil personas se reunieron en la plaza de las Glòries de Barcelona para vender cualquier cosa recuperada de la basura. El conocido “mercadillo de la miseria” está cada vez más desbordado... Hay gente vendiendo cualquier cosa las 24 horas del día...”

NotíciesTgn 5-11-2014 p.12:

<<Quasi 80.000 tarragonins¹ **sense feina i sense cap ajut econòmic** perquè ja han esgotat la prestació d'atur i tots els subsidis socials.>>

NotíciesTgn 26-2-2014 p.16:

<<**Més de 13.500 famílies de la província de Tarragona malviuen sense cap mena d'ingrés.**>>

DiariMés 9-2-2015 p.7:

<<El 40% dels aturats reusencs no reben cap prestació econòmica.>>

Diari de Tarragona 7-3-2013 p.7:

<<**El 53,4% de los desempleados de la provincia son de larga duración.**>> Hay que sumar l@s que se olvidaron o se retrasaron un sólo día en ir a sellar a la oficina del paro, caso en que dejan de constar inmediatamente como parados de larga duración. Tendrán que pasar un año sin volver a olvidarse para volver a tener este “estatus”, que muy de vez en cuando, sobre todo si hay familiares en cargo, puede dar lugar a alguna ayuda temporal.

Diari de Tarragona 8-3-2013 p.32:

<<Los sindicatos denuncian **retrasos de 6 meses para cobrar el paro.**>>

La crisis del 2008 provocó el paro de 50 millones de estadounidenses que ya no han vuelto a encontrar trabajo estable. Como ya no buscan activamente, no cuentan en las estadísticas como parados.

¹ Deu referir-se a la província, que tenia 795.902 habitants al 2018, el qual fa un 10% sense cap ingrés fix, o sense cap ingrés, directament.

- La gent que treballa, sovint moltes hores per un sou de misèria, amb contractes temporals...

NotíciesTgn 29-4-2010 portada:

<<- **La meitat dels tarragonins no arriben als 1.000 euros mensuals**

- 173.000 assalariats de les nostres comarques som 'inframileuristes'
- A Catalunya ja hi ha 1,5 milions de sous per sota dels mil euros. (segons un recent informe del sindicat UGT).>>

Diari de Tarragona 2-12-2014 p.2:

<<Más de 100.000 trabajadores en la provincia son "Seiscientoseuristas".
El 'mileurismo', etiqueta que cumple ya nueve años, se ha convertido en un lujo.>>

NotíciesTgn 8-4-2015 p.11:

<<Más del 88% dels **CONTRACTES** de les comarques de Tarragona son **TEMPORALS**. A l'Estat (...) la temporalitat se situa en el 90%.>>

NotíciesTgn 26-7-2017 p.11:

<<**La meitat dels tarragonins no poden fer front a despeses imprevistes. Renta mitjana neta anual per persona: 10.523€**
(Catalunya 12.660)
36,2% no es pot permetre vacances (mínim una setmana a l'any)>>

Público 16-9-2011 (columna Ignacio Escolar):

<<...**un nuevo contrato basura que permitirá emplear a jóvenes hasta los 30 años por MENOS del SALARIO MÍNIMO.**>> En realidad hace muchas décadas que hay estos contratos (de formación) con sueldos miseria para los jóvenes hasta 30 años, y para gente que acabó los estudios, o algún cursillo, los tres años siguientes (contratos en prácticas), para personas con minusvalías (muchas cobran unos 300 euros por trabajar eficientemente durante 8 horas, por ejemplo secretarias en silla de ruedas...)...

Diari de Tarragona 21-4- 2011 p.11:

<<Una huelga dejará sin recogida de basura y limpieza a siete municipios.>>
Llevan 5 meses trabajando sin cobrar nada... y siguen trabajando, por si la situación se endereza, teniendo en cuenta que encontrar otro trabajo está muy difícil...

- Els/les pensionistes que no cobren prou per viure dignament

Són moltes i molts els pensionistes que cobren el mínim teòric (12 pagues de 610 a Catalunya² i d'uns 400 a la resta de l'Estat), quan el sou mínim interprofessional és de 858,55 € al mes (al 2018). I això és tant per les minusvàlues totals com per les pensions de jubilació (d'autònoms etc.), de viudetat...

- Les persones malaltes o invàlides sense recursos suficients

La Vanguardia 2-2-2018 ('Tendencias' p.26)

<<Los trabajadores precarios afrontan el cáncer con 400 €/mes>>

En la misma página informa del caso de una mujer con dos hijos pequeños, con metástasis y que finalmente muere, obligada al copago de medicamentos, a quien no reconocen la incapacidad para trabajar y dan solo 388 euros mensuales.

Esto viene a ser para pagar un alquiler barato y poco más... en Barcelona ni siquiera el alquiler...

- La gent que te permanentment al seu càrrec una persona invàlida, i no rep prou ajuda, o no en reb cap

Tinc una amiga que viu amb la mare amb Alzheimer i l'ha de deixar sola 10 hores cada dia per anar a treballar i guanyar un sou, per cert ben petit. Sempre que torna hi ha alguna sorpresa desagradable, la mare s'ha ferit, ha trencat coses importants, ha buidat la nevera... A la feina sempre està neguitosa per la por que la malifeta sigui prou greu, no sap ja com protegir les claus de la cuina etc.

NotíciesTgn 26-2-2014 p.16:

<<La **LLISTA D'ESPERA** per tenir alguna prestació de la Llei de Dependència arriba ja a les **36.000 persones a les nostres comarques.**>>

² Des de la implantació de la Renda Garantida Ciutadana, però no acaba de funcionar, per falta de fons. De fet, a les eleccions del 2019 alguns partits polítics tenien en el seu programa electoral fer-la més efectiva.

Diari de Tarragona 2-5-2014 p.31:

<<**Més de 67.000 catalans no cobraran la llei de la dependència fins al 2015.** També s'han reduït les ajudes a cuidadors familiars de dependents, una figura que exerceixen principalment dones, per les quals l'Estat ha deixat de proveir fons des de fa un any i mig (...) en un paquet de **RETALLADES.**>>

DiariMés Tarragona 6-5-2015 p. 1 i 2:

<<**Més de 2.700 sol·licitants han mort sense rebre l'ajut per dependència a Tarragona.** Estaven a l'espera que se'ls fes la valoració del grau de dependència, fet que encara evidencia més el llarg temps que requereix obtenir la prestació>>

Diari de Tarragona 7-3-2011 p.10:

<<Sólo el 7% de la población accede a una plaza pública de residencia. A pesar del déficit de plazas, la Generalitat no tiene previsto construir nuevos centros. **En la Costa central hay actualmente una oferta de 654 plazas de residencia para 2.611 personas entre los 70 y los 90 años.** De éstas, 435 son plazas públicas o concertadas.>>

- Els petits empresaris quan s'arruïnen i han de tancar, quedant endeutats

DiariMés Tarragona 25-4-2008 ('Tendencias' p.26)

<<**Una cinquantena de botigues del centre es traspassen a causa de la crisi.**>> (uns 6 mesos després de declarar-se la crisi).

DiariMés 8-5-2015 p.7:

<<**La demarcació³ ha vist tancar 900 botigues des de l'inici de la crisi.**>> (als 7 anys de declarar-se la crisi).

Diari de Tarragona 28-6-2011

<<**El Ayuntamiento de Cunit debe 13 millones de euros a sus proveedores.**>> Això passa a molts d'Ajuntaments, i ha suposat la ruïna de moltes petites empreses industrials, comercials...

³ Vol dir la província de Tarragona sense comptar la part més meridional (Terres de l'Ebre)

- La gent ingressada en institucions on no es poden obrir les finestres per evitar suïcidis

Ho diem en el sentit simptomàtic que té d'altres desgavells burocràtics i de tracte personal, i també en sentit real, volent referir-nos a tants d'altres problemes pels residents quan al centre residencial imperen la por al suïcidi, a les complicacions, a les estadístiques... amb protocols burocràtics que no tenen en compte el benestar mínim de la gent que hi viu, el qual es nota també en el tarannà d'una part de la gent que hi treballa (no tota, n'hi ha autèntics àngels per tot arreu, qué seria el món sense ells...).

Diari de Tarragona 28-9-2011 p.10:

<<**El Govern aplaza el pago a centros de discapacitados y residencias.**

Por falta de liquidez, Benestar no enviará su aportación mensual para los meses de septiembre y octubre.>>

- La gent d'altres països que està al nostre sense papers...

No poden treballar legalment, ni estudiar, ni viatjar, ni llogar un pis, ni passejar amb tranquil·litat... sempre neguitosos, molt especialment quan han escapat d'una persecució policial o d'altra mena i si els tornen segurament seran repressaliats durament...

- Els 50 millions de persones als ESTATS UNITS que no tenen cobertura sanitària,

i els 250 milions que sí que en tenen, però la "lletra petita" els deixa al descobert quan les malalties s'allarguen i cronifiquen (veure el documental "Sicko", de Michel Moore, 2010).

La Vanguardia 17-6-2018 p.7:

<<**Emergencia social en Estados Unidos.** La desesperación de América: La tasa de suicidio aumenta un 25% en las últimas dos décadas.>>

Veure també Anexo **"PRIVATIZACIÓN del AGUA y abolición de la democracia en las ciudades de Michigan."**, (documental de Michael Moore "Fahrenheit 11/9", del 2018).

DOCUMENTALS, PEL·LÍCULES...

Shadow City: Homelessness in New York | Fault Lines

<https://www.youtube.com/watch?v=Mlz4TkEVJ0Q>

Poverty in Jonestown, Mississippi 7 min., en anglés

<https://www.youtube.com/watch?v=l2j7IUQTr7Q>

“Cómo sobreviven los pobres en Estados Unidos | DW Documentary”

(de Sebastian Gilles, subtitulada)

<https://www.youtube.com/watch?v=VnM8gdcclYE>

Interessants **els llibres d'Édouard Louis**

(“Para acabar con Eddy Bellegueule”, i “Quien mató a mi padre”)
sobre els guettos post-industrials al Nord de França.

"GRM Brainfucking" publicado el año pasado, de Sybille Berg que es una alemana que vive en Suiza cuando no en el Reino Unido para observar como vive la juventud en las zonas deprimidas de por allá.

Las siglas se refieren a la música GRIME con la que se identifican estos chavalites y que es un horror, pura agresividad! Como ejemplo la canción "Stress" del grupo Justice:

https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&biw=990&bih=699&ei=t4AkXqqKJITKwALw1LmACw&q=stress+justice&oq=Stress+justice&gs_l=psy-ab.1.0.0i2j0i22i30i8.10467.13618..17021...0.2..1.330.901.5i2j0j1.....0....1..gws-wiz.....0i71j0i67j0i22i10i30.u1ZH7womHdY

També val la pena veure pel·lícules que al mateix temps són documentals del que no es veu prou bé des de les zones benestants:

“Mi padre es un ladrón” (Barcelona)

“Joker”, de Todd Philips (EUA)

“Parasits”, de Bong Joon-Ho (Corea del Sur) ...

“El solista” (90.000 indigentes en San Francisco)

“En un mundo libre” de Ken Loach (Londres)

“Florida project” de Sean Baker (Florida)

“Hoy empieza todo” (zona postindustrial de Francia)

**“Lazzaro felice” (Los desheredades
en medio rural y urbano)**

“Un asunto de familia!, de Hirokazu Koreeda (Japón)

Etc. etc.

SENSE SOSTRE: 28.000 en Nova YORK (paro o ruina, enfermedad que les arruina, enfermedad mental, minusvalía ...), 60.000 en San Petesburg (paro o ruina, disputas familiares...)

b) ARREU el MÓN

Primer de tot deixar clar que **la pobresa fora del món occidental no sempre es medeix en dòlars per càpita**, sinó en la falta de seguretat, d'aliments, d'aigua... Sobretot quan prové de situacions bèliques, desaparició d'aigües potables per contaminació industrial, o sequeres degudes al canvi climàtic, que els impedeixen seguir cultivant... falta de terres conreables perquè les han hagut de vendre a multinacionals per comprar aliments els anys de sequera...

Vol dir que **hi ha molts indrets on la gent viu molt feliç amb rentes per càpita nules (perquè funcionen sense diners) o molt baixes**, inferiors a un dòlar diari per habitant, però un dòlar que cada dia fa uns quants canvis de ma i serveix per intercanviar molts de productes i serveis entre els habitants, i que, sobretot, no surt del poblat, no escapa fora, com passa continuament als nostres països amb els diners, que per aquesta i altres causes van escassejant progressivament.

Exemples de societats molt felices n'hi ha més dels que ens pot semblar. Preferim no mencionar-ne cap, per no atraure canvis a les seves privilegiades situacions.

Intentem enumerar de forma una mica concreta la gent que viu massa malament:

- **Els milions de NENS ESCLAUS només a l'Àfrica**, molts d'ells obligats a ser soldats.>> RTVE notícies 23-7-2018

- **Els 40 milions de d'ESCLAUS a tot el món**, dels quals el 71% són dones, 25 milions treballador/es forçosos... (Vilaweb, 4-8-2019)

- Els **PRESONERS, MOLTS D'ELLS POLÍTICS, DE LA XINA POPULAR**, o els **NENS** etc. etc., que treballen a les mines de Coltan i altres minerals necessaris pels nostres mòbils, ordinador, tablets... sempre en perill d'ensorrament, en representació de **tants de milions de treballadors arreu el món en condicions absolutament infrahumanes**, amb jornades interminables i sous de misèria, arrel de la globalització industrial i agrícola.

- Els/les **EXILIATS** de les guerres, les persecucions, les sequeres... que amb molta sort s'amunteguen en camps de refugiats dels països veïns, o aconseguixen, amb moltes baixes i altres perills (esclavatge etc.) arribar a països occidentals on no són be rebuts i no sempre troben feina...

- **La FAM**, provocada per les guerres, les sequeres, la falta de terres conreables quan es van venent a les multinacionals agrícoles...

WPF-Naciones Unidas - Programa de alimentos - 2019:
Cada año siguen muriendo de hambre 3 millones de niñ@s.

Podria seguir buscant tipologies de situacions invivibles, **estadístiques... però potser siguin encara més valuoses, per fer-se una idea del que passa a tants d'indrets, les imatges del/es fotògrafs** que se'n van pel món retratant tant de patiment de tanta gent. Per exemple, les que es veuen a la web de la fotoperiodista Lynsey Addario, a <http://www.lynseyaddario.com/>, als apartats com ara "Genocidio invisible", "ISIS en Iraq", "Refugiados de Siria", "Líbano Israel War", "Cáncer de mama en Uganda", "Mortalidad maternal", "Violación en la República Democrática del Congo", "Darfur y Sudán del Sur", "Sequía en el Cuerno de África"....

O las de Sebastiao Salgado, retratant treballadors en condicions duríssimes...

O veure, per exemple, la pel·lícula <<La pesadilla de Darwin", documental sobre el que passa a molts d'indrets quan arriba la industria occidental i trenca la forma de vida de la gent, sovint per **contaminació dels seus recursos naturals**.

- La gent que ha de continuar vivint a països en GUERRA

amb inseguretat contínua, patint assassinats, violacions, raptos i altres vexacions i perills... sovint a cases (fins i tot de molts pisos) amb perill d'ensorrament pels desperfectes de les bombes, sense dormir tranquils a la nit per por de ser despertats per bandits armats...

@ManuMediavilla, colaborador de Amnistía Internacional, 12 de enero de 2018:

Actualmente no hay guerras declaradas, pero **el mundo sigue azotado por conflictos armados** que castigan especialmente a la población civil -víctima directa de ataques deliberados e indiscriminados e incluso de crímenes de guerra y/o contra la humanidad- y que dejan detrás un terrible saldo de muertes, destrucción y desplazamientos masivos de población.

Más de 30 conflictos armados dejan un reguero de muerte

https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/mas-de-30-conflictos-armados-dejan-un-reguero-de-muerte/?gclid=CjwKCAjwxt_tBRAXEiwAENY8hfia6tCTlr6X7PhklOT6Kv3OARfn_Qj07XzQpKxgkRFMy0bg2gar6BoCuC4QAvD_BwE

460 millones de niñ@s viven en països en guerra,
según Acnur

Yemen, desde el 2015 en guerra...

La GENT que viu en ENTORNS CONTAMINATS

MADRID, 7 Nov. (EDIZIONES) - **Nueve de cada diez personas del planeta (el 92% de la población) vive en lugares con altos niveles de contaminación.** El dato es de la Organización Mundial de la Salud (OMS).⁴

⁴ <https://www.europapress.es/sociedad/medio-ambiente-00647/noticia-mapa-muestra-lugares-mundo-mas-contaminados-20161107132459.html>

<https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/noticias/noticia/articulo/la-onu-confirma-la-contaminacion-en-gran-escala-del-delta-del-niger-por-petroleo/>

La ONU confirma la contaminación en gran escala del delta del Níger por petróleo

El informe, realizado a instancias del gobierno nigeriano y financiado por Shell, aporta pruebas irrefutables del efecto devastador de la contaminación por petróleo en la vida de la población del delta, una de las regiones de mayor biodiversidad de África. Se examina en él el daño a la agricultura y la pesca, que ha destrozado medios de vida y fuentes de alimentos. Uno de los hechos más graves descubiertos es la magnitud de la contaminación del agua potable, que ha acarreado graves riesgos para la salud de las comunidades de la zona. En uno de los casos estudiados se vio que el agua contenía niveles de un conocido cancerígeno 900 veces superiores a los señalados en las directrices de la Organización Mundial de la Salud. El PNUMA ha recomendado tomar medidas de emergencia para alertar a las comunidades del peligro.

El informe revela una ausencia sistemática de medidas por parte de Shell para impedir vertidos de petróleo que llevaban años produciéndose. El PNUMA explica que sus expertos comprobaron que zonas que según Shell se habían limpiado continuaban contaminadas.

<https://www.lavanguardia.com/internacional/20181202/453239894358/mapa-paises-sin-agua.html>

Al menos 70 estados no tienen suficiente agua para abastecer la población

En 2050 la mitad de los habitantes del planeta no tendrán acceso a agua potable (mario chaparro)

Un nuevo informe del Banco Mundial y del Institute for Health Metrics and Evaluation (IHME) titulado [The Cost of Air Pollution: Stengthening the economic case for action](#)⁵, publicado a principios de septiembre, trata de estimar el coste de las muertes prematuras relacionadas con la contaminación del aire para fortalecer la toma de decisiones que puedan evitarlas en el actual contexto mundial de escasez de recursos. Se estima que 5.5 millones de personas perdieron la vida en 2013 debido a enfermedades asociadas a la contaminación del aire causando mucho sufrimiento humano y grandes pérdidas económicas, las cuales se calculan en unos 225 mil millones de dólares de pérdidas a la economía mundial solo en ese año.

https://cadenaser.com/programa/2019/03/01/punto_de_fuga/1551463395_290826.html

África, paradero de nuestra basura electrónica

Se calcula que más de 352.000 toneladas de residuos tóxicos salen cada año de la UE hacia países en desarrollo de África, Europa del este y Asia, un fraude que ha descubierto el informe de BAN "Holes in the circular economy" haciendo un seguimiento de la basura electrónica europea mediante la colocación de dispositivos GPS en algunos aparatos. Uno de los dispositivos que Equo depositó en un Punto Limpio de España acabó en Nigeria

Se calcula que **352.474 toneladas de residuos tóxicos salen cada año de la UE hacia países en desarrollo**, un fraude que ha descubierto **el informe internacional de BAN "Agujeros en la**

⁵<https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/25013/108141.pdf?sequence=4&isAllowed=y>

economía circular: Fugas de los residuos electrónicos en Europa

XVI FESTIVAL DE CINEMA
I DRETS HUMANS
DE **BARCELONA**

14 AL 25 NOVIEMBRE

TEXAS CINEMES
FILMOTECA DE CATALUNYA
CINEBAIX · SANT FELIU

WWW.FCDHBCN.COM

<https://www.elsaltodiario.com/africa/fiebre-cobalto-congo-mineria-china-glencore>

Es de notar que el mismo Estado congoleño se beneficia muy poco de los ingresos del cobalto, pues según Albert Yuma, presidente de la Federación de Empresas del Congo (FEC) y de la empresa estatal (Gecamines) que explota el cobre y el cobalto en la RDC, solamente 88 millones de dólares (83 millones de euros) de un total de 2.600 millones de dólares de ingresos producidos por las compañías privadas en 2016, fueron a parar a las arcas de Gecamines.

Este código minero que favorece excesivamente a los capitales extranjeros, fue adoptado en 2002 bajo el dictado del Banco Mundial y del Fondo Monetario Internacional. La tasa de imposición fiscal inscrita en este código es de solamente del 2%

para el cobre y el cobalto. A manera de ejemplo, y según un informe publicado en 2015 por el mismo FMI, la tasa de imposición del cobre en Indonesia es del 4%, en Zambia del 6% y en Chile del 14%.

